

1. Defazor ce conține primul etaj dotat cu o intrare de semnal, o ieșire de semnal, un contact la masă, precum și cu două rezistoare, un amplificator operațional și un condensator conectat cu un contact la intrarea neînversoare a amplificatorului operațional, unul din rezistoare fiind conectat în circuitul reacției negative a amplificatorului operațional, al doilea rezistor – între intrarea lui înversoare și intrarea de semnal a etajului, ieșirea de semnal fiind conectată la ieșirea amplificatorului operațional, caracterizat prin aceea că primul etaj conține suplimentar un convertor digital-analogic de tip cod-rezistență, conectat cu ieșirea între intrarea neînversoare a amplificatorului operațional și contactul la masă, iar al doilea contact al condensatorului este conectat la intrarea de semnal a etajului, totodată defazorul conține suplimentar al doilea și al treilea etaje, având aceeași structură ca și primul, conectate în cascadă la ieșirea acestuia, precum și un bloc de memorie permanentă cu $n + m + c$ ieșiri digitale, conectat cu n ieșiri la intrarea convertorului digital-analogic al primului etaj, cu m ieșiri – la intrarea convertorului digital-analogic al etajului al doilea și cu c ieșiri – la intrarea convertorului digital-analogic al etajului al treilea.
2. Defazor conform revendicării 1, caracterizat prin aceea că elementele primului etaj asigură banda de reglare a defazajului $(0 - \varphi_1)^\circ$, elementele etajului doi – $(0 - \varphi_2)^\circ$, iar elementele etajului trei – $(0 - \varphi_3)^\circ$, așa încât $\varphi_1 + \varphi_2 + \varphi_3 = 360^\circ$.
3. Defazor conform revendicării 1 și 2, caracterizat prin aceea că blocul de memorie permanentă conține un tabel programat de coduri numerice, care asigură o dependență sumară liniară a defazajului de codul de intrare al blocului de memorie și pasul necesar de reglare a defazajului.